

**35.** Fra afftediget Stabssergent, Krigsraad N. Andersen af København om Understøttelse (Indbragt den 21de November 1891 af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgtres, Trier).

Andrageren udtaler, at han har tjent i Hæren fra 1831 til 1869, deraf 16 Aar i Kavaleriet og 21½ Aar i Ingeniørforpset, og at han, da han som Stabssergent faldt for Aldersgrænsen, i 1869 blev afftediget ifølge Lov af 9de April 1851 med en Pension paa 588 Kr. Siden sin Afftedigelse har han i næsten 23 Aar været antagen som civil Skriver ved 2den Ingeniørdirektion, men denne Stilling maa han nu paa Grund af sin Alder, 83 Aar, opgive og miste derved sit eneste Bierhverv. Da hans Pension ikke er tilstrækkelig til Livets Opbold, og da han har faaet Afslag paa en Ansøgning til Krigsministeriet om foruden sin Pension at erholde en aarlig Understøttelse af 230 Kr., hvorved han vilde opnaa at faa den Pension, som ifølge Lov af 20de November 1876 tilkommer veltjente Stabssergenter, andrager han om Rigsdagens Hjælp til at faa den.

Da Sagen er under Overvejelse ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

**36.** Fra afftediget Lærer G. M. Nielsen af Thorshavn om Understøttelse. (Indbragt den 21de November 1891 af Folketingsmanden for Færøerne, T. Thomsen.)

Andrageren hter, at han i 1864 kom til Færøerne, hvor han først var Lærer ved en Fristole, fra 1870 derimod ved Kommuneskolen paa Suderø, i hvilken Virksomhed han forblev i 25 Aar, til han i 1889 maatte søge sin Affted paa Grund af et uheldigt og tiltagende Brykstonde. I de første 4 Aar havde han foruden fri Kost og Logis en aarlig Løn af 200 Kr., hvilken efterhaanden steg til i alt 750 Kr. Han gør gældende, at han ved sin Virksomhed har bragt det dertil, at de uheldige Forhold, som fra først af vare til Stede ved, at Forældrene vare ubante med at holde Børnene til Skolen og disse med at søge den, nu ere næsten hævede. Da han ikke af sin Løn har kunnet lægge noget til Side til sin Alderdom, og da Sognebeboerne ikke kunne yde noget til hans Pensionering, har Ministeriet, hvilket han har ansøgt om en aarlig Understøttelse, heller ikke kunnet tilstaa ham en saadan, fordi det savner Midler til dens Afholdelse. Han andrager derfor om, at Folketinget vil yde sin Bistand til, at han kan erholde den.

Da denne Sag er under Overvejelse ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

**37.** Fra Færøernes Afholdsforening i Thorshavn om Understøttelse. (Indbragt den 21de November 1891 af Folketingsmanden for Færøerne, T. Thomsen.)

I Andragendet fremhæves, at det er 14 Aar siden, da man ved Oprettelsen af en Afholdsforening i Thorshavn gav Stødet til den Afholdsbevægelse, som siden den Tid har holdt sig der paa Øerne. Enkelte af de Foreninger, som siden den Tid efterhaanden oprettedes i forskellige Bygder, have holdt sig endnu, medens nogle af dem ere i en henfygende Tilstand, andre ophørt at eksistere. At Afholdsarbejdet, hvor det paa en heldig Maade gennemføres, har saa stor Betydning saa vel i moralsk som i fysisk og social Henseende, antage Andragerne er utvivlsomt, og naar det ikke har villet trives der paa Øen, tro de, at en af Grundene dertil er den, at der ikke har været nogen Forbindelse mellem de forskellige Foreninger, og at man har manglet et almindeligt Meddelelsesmiddel, ligesom blandt andet Naturforholdene lægge Hindringer i Vejen for, at dygtige Afholdsmænd rejse omkring og holde Foredrag. For at raade Bod herpaa og for at fremme Afholdsarbejdet, have Foreningerne nu sluttet sig sammen og oprettet en Fællesforening under Navn af „Færøernes Afholdsforening“, der omfatter 9 lokale Foreninger med 350 Medlemmer. For at man imidlertid skal kunne med Held og Gavn virke for Sagen, anses det for aldeles nødvendigt at faa udgivet et Afholdsblad for Færøerne. Prisen for dette, der